

ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΑΤΟ, ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ & ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Ειρήνη σε καιρούς καπιταλιστικής κρίσης

Μείωση των εισοδημάτων μας και ταυτόχρονη αύξηση του κόστους ζωής, τσάκισμα του ελεύθερου χρόνου, υπερφορολόγηση των φτωχών και φοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο, ιδιωτικοποιήσεις, περιστολή εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, λεηλασία της φύσης χωρίς καν να κρατιούνται τα προσχήματα, ποινικοποίηση κοινωνικών και ταξικών αγώνων, αδυναμία πρόσβασης σε μία σειρά κοινωνικές ανάγκες όπως στέγαση, περίθαλψη, μόρφωση, τροφή, νερό, μετακινήσεις, ψυχαγωγία για την πλειοψηφία του πληθυσμού.

Αυτή είναι, μέσα σε λίγες λέξεις, η πραγματικότητα της καπιταλιστικής “ειρήνης” που βιώνουμε, όλοι εμείς, οι μαθητές και οι φοιτήτριες, οι εργαζόμενες και οι άνεργοι, το σύγχρονο προλεταριάτο αλλά και ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, στο όνομα της ανάκαμψης του έθνους και της οικονομίας. Αυτά ήταν τα αποτελέσματα μίας ακόμα καπιταλιστικής κρίσης που αδυνατεί να ξεπεραστεί. Ακόμα και με την απότομη υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και των όρων ζωής μας, οι ντόπιες αστικές τάξεις αλλά και οι πολυεθνικές εταιρείες που μας ξεζουμίζουν δεν έχουν ακόμη την κερδοφορία που θέλουν. Και η ιστορία έχει δείξει τι συμβαίνει όταν η “ειρήνη” δεν μπορεί να φέρει κερδοφορία...

Άνοδος εθνικισμού και милитарισμού, το ενδεχόμενο του πολέμου και οι δαπάνες για εξοπλισμούς

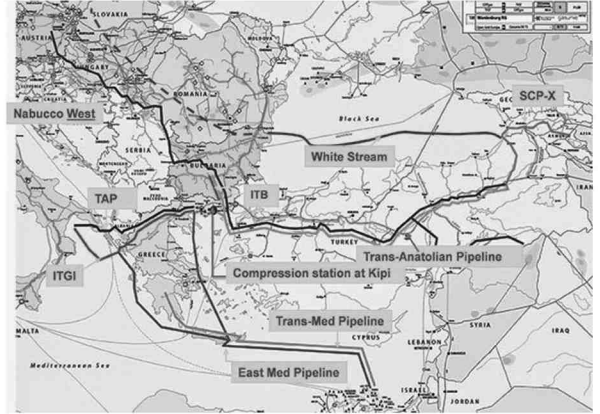
Στις μέρες μας, όλο το αστικό πολιτικό φάσμα έχει ως σημείο αναφοράς στο «εθνικό καλό». Αυτό δεν έγινε φανερό μόνο από τον τρόπο διαχείρισης της κρίσης από όλες τις κυβερνήσεις της τελευταίας δεκαετίας, μιας διαχείρισης που έγινε σε βάρος του προλεταριάτου και προς όφελος των αφεντικών. Σήμερα η ΝΔ και τα συγγενικά της ακροδεξιά μορφώματα, άμεσα ή έμμεσα, ονειρεύονται πολέμους με κάθε γειτονικό λαό, αναπολώντας τη Β. Ήπειρο, τα σύνορα με τη Σερβία με διάλυση της Β. Μακεδονίας, ενώ βάζει στην ατζέντα και μία πολεμική σύρραξη με την Τουρκία λειτουργώντας επί της ουσίας ως λαγός για τη διαμόρφωση της πολιτικής ατζέντας. Ταυτόχρονα η κυβέρνηση ξεδιπλώνει έναν παράλληλο εθνικισμό: «πατριωτικό καθήκον είναι να γίνει η Ελλάδα ηγετίδα δύναμη των Βαλκανίων και πόλος σταθερότητας στην περιοχή» μας λένε οι Συριζαίοι κάθε λίγο στις συνεντεύξεις τους, για να εξηγήσουν τις κινήσεις του Ελληνικού κράτους τα τελευταία χρόνια και το βάθεμα της σχέσης του με τις Η.Π.Α. και το ΝΑΤΟ.

Η διαταξική εθνική ρητορική των τελευταίων δεκαετιών που προήλθε από το σύνολο του αστικού πολιτικού κόσμου φέρνει αποτελέσματα: την άνοδο του εθνικισμού και του ρατσισμού μέσα στο κοινωνικό σώμα που άλλωστε είναι μία απαραίτητη προϋπόθεση που βάζουν τα αφεντικά για το ξεπέρασμα της κρίσης, τόσο σε περιόδους ειρήνης όσο και σε περιόδους πολέμου. Σήμερα, τα αποτελέσματα δρουν αποπροσανατολιστικά για τους καταπιεσμένους καθώς η κοινωνική αλληλεγγύη δίνει τη θέση της στον κοινωνικό κανιβαλισμό με μερίδες αδύναμων να στρέφονται σε άλλους, συνήθως πιο αδύναμους, ενώ ταυτόχρονα επιτυγχάνεται η άμβλυση των ταξικών διεκδικήσεων μπροστά στην εθνική πρόοδο.

Ο εθνικισμός όμως παίζει και έναν άλλο ρόλο καθώς, χέρι-χέρι με τον милитарισμό προετοιμάζει τον πληθυσμό και για το ενδεχόμενο ενός πολέμου ακόμα πιο κοντά μας από ότι βρίσκεται η Συρία. Την ίδια στιγμή λοιπόν που μεγάλα κομμάτια των εκμεταλλευόμενων αδυνατούν να έχουν πρόσβαση σε μία σειρά από βασικές κοινωνικές ανάγκες, ο εθνικισμός και ο милитарισμός εκτοξεύουν τις δαπάνες για εξοπλιστικά προγράμματα, δικαιολογούν την εμπλοκή του στρατού σε όλο και περισσότερες “εσωτερικές” υποθέσεις όπως βλέπουμε χαρακτηριστικά να συμβαίνει με τη διαχείριση των μεταναστών, σβήνουν τα εγκλήματα του εθνικού στρατού στο παρελθόν (πχ. δικτατορία) εγκλήματα που διέπραξε εντός και εκτός συνόρων και φανατίζουν τους καταπιεσμένους, προετοιμάζοντας τους να χύσουν το αίμα τους σε κάποιο χαράκωμα, στο όνομα κάποιας “μεγάλης ιδέας” ή διαφύλαξης της “εθνικής ακεραιότητας” στο άμεσο μέλλον, αποκρύπτοντας τους πραγματικούς λόγους των διακρατικών εντάσεων στην περιοχή που δεν είναι άλλοι από τα κέρδη των καπιταλιστών. Ο στρατός τέλος, όλο και πιο απενεχοποιημένα αρχίζει να παίζει όλο και πιο σημαντικό ρόλο στην εσωτερική καταστολή, κάτι που εδώ μπορεί να ζούμε προς το παρόν μόνο με ασκήσεις καταστολής πλήθους, με ετοιμότητα εμπλοκής όπως πχ συνέβη το Δεκέμβρη του 2008 και με απεργοσπασίες (βλ απεργίες καθαριστών), την ίδια στιγμή που στη Γαλλία και στην Τουρκία είναι αυτός που περιπολεί στους δρόμους.

Το παιχνίδι της ενέργειας και των ΑΟΖ, τα συμφέροντα της ντόπιας αστικής τάξης και ο νέος ρόλος της Ελλάδας στην περιοχή

Κέρδη όμως μέσα σε περιόδους κρίσεις, φέρνουν κυρίως οι νέες αγορές. Και μία σχετικά πρόσφατη αγορά που έχει ανοίξει είναι αυτή του φυσικού αερίου αλλά και ευρύτερα της ενέργειας. Η Ευρώπη χρειάζεται όλο και περισσότερη ενέργεια για τις ανάγκες του πληθυσμού αλλά κυρίως των βιομηχανιών, κάτι που ως τώρα κάλυπταν εταιρείες που προέρχονταν, κατά κύριο λόγο από τη Ρωσία, η οποία ταυτόχρονα με άλλες δυνάμεις όπως η Κίνα άρχισαν να αμφισβητούν την κυριαρχία των Η.Π.Α. αλλά και της Ε.Ε. σε μία σειρά από τομείς της παγκόσμιας οικονομίας, γεγονός που μαζί με την παγκόσμια διάσταση της καπιταλιστικής κρίσης, έχει φέρει τις τελευταίες σε ιδιαίτερα δυσχερή θέση. Έτσι, εταιρείες εξ Αμερικής αλλά και σε συνεργασία με ευρωπαϊκές χτίζουν νέους αγωγούς μεταφοράς υδρογονανθράκων (πχ αζέρικου φυσικού αερίου μέσω του TAP) που φυσικά προέρχεται από κοιτάσματα που ελέγχουν οι ίδιοι ή κράτη που βρίσκονται υπό την επιρροή τους. Μέσα σε αυτούς τους ανταγωνισμούς η ντόπια αστική τάξη και το ελληνικό κράτος επεξεργάζεται τη μονομερή κήρυξη ΑΟΖ, η οποία θα του φέρει στην ουσία θαλάσσια σύνορα με Κύπρο και Αίγυπτο και θα πετάξει εντελώς έξω την Τουρκία όπως συμβαίνει και με την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα 12 ναυτικά μίλια. Η όλη αυτή συνεργασία εμπερικλείει και το Ισραήλ, το οποίο υφαρπάζοντας – πέραν των άλλων – και το φυσικό αέριο της Παλαιστίνης, έχει ήδη πραγματοποιήσει εξορύξεις στην περιοχή. Από κοντά εταιρείες γαλλικών, βορειοαμερικάνικων, ιταλικών συμφερόντων που αναλαμβάνουν αυτές τις δουλειές, αλλά και οι ίδιες οι Η.Π.Α. και χώρες της Ευρώπης που προωθούν τη δημιουργία του EastMed, ενός νέου αγωγού που τροφοδοτεί την Ε.Ε. με αέριο που εξορύσσεται στην Νοτιοανατολική Μεσόγειο. Η Ελλάδα ως πρώτος σταθμός της ηπειρωτικής Ευρώπης, έχοντας ήδη συμφωνήσει με Αλβανία, Ιταλία, Κύπρο και Αίγυπτο για την ακριβή εμβέλεια της ΑΟΖ της περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να πετάξει την Τουρκία στην απέξω μετά από έγκριση και υπό την προστασία του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε.. Ενώ ταυτόχρονα δημιουργεί ήδη μαζί με τις εταιρείες-κολλοσούς δεξαμενές υδροποιημένου αερίου σε διάφορες περιοχές, προγραμματίζει τις δικές της έρευνες και ντόπια αφεντικά όπως ο Λάτσης με τα ΕΛ.ΠΕ. κλείνουν συμφωνίες για μπιζνες σε Μεσόγειο, Αιγαίο και Ιόνιο.

ΝΑΤΟ, ελληνικό κράτος και μετανάστευση

Απόρροια των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και των διακρατικών συγκρούσεων, όπως αντίστοιχα και της πλήρους λεηλασίας των κοινωνιών του “τρίτου κόσμου” από ντόπιους και ξένους κεφαλαιοκράτες, είναι και η δημιουργία τεράστιων μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών. Δεκάδες χιλιάδες διωγμένοι όλων των ηλικιών από τον τόπο τους, σακαταμένοι από πολέμους που δεν έβρισκαν λόγο ή δεν θέλησαν να πολεμήσουν καθώς καμία από τις σημαίες στα πεδία των μαχών δεν ήταν δικιά τους. Αυτό είναι το αποτέλεσμα των εθνικισμών, του θρησκευτικού φονταμενταλισμού και των χειρουργικών επεμβάσεων του ΝΑΤΟ και άλλων μεγάλων δυνάμεων όπως η Ρωσία αλλά και χώρες της Ε.Ε.. Ερχόμενοι εδώ, γίνονται αντικείμενα προς διαχείριση από τους ίδιους θεσμούς που τους έχουν ήδη καταστρέψει τις ζωές.

Οι ασκήσεις του ΝΑΤΟ για το μπλοκάρισμα της εισόδου τους στη χώρα στο Αιγαίο-στις οποίες Ελλάδα και Τουρκία συμμετέχουν από κοινού την ίδια στιγμή που ανεβάζουν την μεταξύ τους ένταση -, ο ελληνικός στρατός που τους δολοφονεί ή συμμετέχει ενεργά στα κυκλώματα μεταφοράς τους ενώ ταυτόχρονα έχει επιφορτιστεί και με τη “φύλαξη” τους σε στρατόπεδα σε άθλιες συνθήκες, το λιμενικό που τους βουλιάζει τις βάρκες, η ελληνική αστυνομία που τους βασανίζει και τους δολοφονεί στα τμήματα αλλά και οι ΜΚΟ που κάνουν μπιζνες πουλώντας ανθρωπισμό (μερίδα των οποίων έχουν ιδρύσει ή διοικούν ντόπιοι και ξένοι πολιτικοί παράγοντες, από αυτούς που υπογράφουν άμεσα ή έμμεσα τις πολεμικές επιχειρήσεις). Για όσους από αυτούς γλιτώσουν από την κρατική καταστολή, έρχεται εκ νέου ο ντόπιος, ελληνικός εθνικισμός και ρατσισμός να τους περιθωριοποιήσει, να τους στοχοποιήσει, να τους δολοφονήσει για να συνεχίζουν να αποτελούν ένα φτηνό εργατικό δυναμικό προς εκμετάλλευση από μικρά και μεγάλα αφεντικά.

Η συμμετοχή της Ελλάδας, είτε με βάσεις ανεφοδιασμού των βομβαρδιστικών και των μετακινούμενων δολοφόνων του ΝΑΤΟ, είτε και με υλικές δυνάμεις στους πολέμους, αλλά και η πολιτική του ελληνικού κράτους απέναντι στους μετανάστες παραμένει το ίδιο συνένοχη παρά τις επιμέρους διαφοροποιήσεις που θέλουν να κρατήσουν κάποια προσχήματα μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ και αυτό ισχύει για ακόμα πολλές δεκαετίες πίσω και όχι μόνο για τα τελευταία χρόνια. Είναι η ουσία του ελληνικού κράτους συγκεκριμένα αλλά και κάθε κράτους γενικά που έχει στον πυρήνα της τη συμμετοχή σε πολέμους για ένα μερίδιο από τη λεία, αλλά και την παρανομοποίηση των μεταναστών, κάτι που τους διατηρεί φτηνή πηγή κέρδους για το κεφάλαιο.

Η ευρωατλαντική ολοκλήρωση των δυτικών Βαλκανίων και οι νέες ΝΑΤΟϊκές βάσεις στην περιοχή

Ο ανταγωνισμός Η.Π.Α.-Ρωσίας που εδαφικοποιείται αυτή τη στιγμή κυρίως στην Ουκρανία και τη Συρία, έχει δημιουργήσει μία νοητή γραμμή υπαρκτής ή δυνητικής αστάθειας στην περιοχή. Την ίδια στιγμή η Τουρκία διεκδικώντας το δικό της μερτικό από τη σφαγή στη Συρία αλλά και από τις γεωτρήσεις στη Μεσόγειο, αναβαθμίζει το ρόλο της στην περιοχή με τα συμφέροντά της όμως να είναι - προσωρινά - πιο κοντά σε αυτά της Ρωσίας, κάτι που διαφαίνεται και από την αναβάθμιση της ενεργειακής-οικονομικής και στρατιωτικής τους συνεργασίας αλλά και από τη μεταφορά μεγάλου μέρους της ΝΑΤΟϊκής δύναμης που υπήρχε στη χώρα - και που σήμερα γεμίζει κάθε γωνία της Ελλάδας -. Η επιτάχυνση της διαδικασίας ένταξης μίας σειράς βαλκανικών χωρών στην Ε.Ε. αλλά και στο ΝΑΤΟ που είχε ξεκινήσει ήδη χρόνια πριν για να ξεπεραστούν και τα εσωτερικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί είναι γεγονός. Στα πλαίσια αυτά είχαμε και τη συμφωνία των Πρεσπών, που έφερε ένα ακόμη κουτάκι των Βαλκανίων πιο κοντά στις Η.Π.Α. και την Ε.Ε. και πιο μακριά από τη Ρωσία. Η συμφωνία αυτή είχε τέτοιες προεκτάσεις, ανάλογες με τις πιέσεις που ασκήθηκαν και από τους δύο πόλους σε μία σειρά τοπικών παραγόντων στην προσπάθεια τους να εφαρμοστεί ή να ανατραπεί (χρηματισμοί, υποκίνηση διαδηλώσεων, πιέσεις από επιχειρηματικούς και εκκλησιαστικούς κύκλους).

Η εθνική στρατηγική όμως της ελληνικής κυβέρνησης είναι ξεκάθαρη και όπως προείπαμε βάζει την Ελλάδα ως ηγέτιδα δύναμη στην περιοχή, μέσα βέβαια στα πλαίσια των διακρατικών οργανισμών στις οποίες συμμετέχει. Ενώ το ελληνικό κεφάλαιο συνεχίζει και επεκτείνει τη λεηλασία του στα Βαλκάνια με "ειρηνικό τρόπο", η Ελλάδα έχει καταφέρει να επιβάλει τους δικούς της πολιτικούς και οικονομικούς όρους στη Β. Μακεδονία ενώ ταυτόχρονα καλωσορίζει τις δυνάμεις του ΝΑΤΟ σε κάθε γωνία της χώρας. Αλεξανδρούπολη (με το δήμαρχο να εύχεται να έρθει το σύνολο της βάσης του Ιντζιρλίκ στην περιοχή), Άραξος, Σκύρος, Λάρισα, Βόλος, Σούδα, Ανδραβίδα είναι λίγα από τα σημεία που η Ελλάδα φιλοξενεί τα πολυεθνικά στρατεύματα που σπέρνουν τρομοκρατία, βαρβαρότητα και αιματοχυσίες σε όλο τον πλανήτη. Η δική της παρουσία, δε, αναβαθμίζεται με τον τελευταίο βομβαρδισμό της Συρίας να σχεδιάζεται και να ξεκινά από τη βάση της Σούδας, ενώ σταθερή παραμένει και η δεύτερη θέση της στη λίστα με τις δαπάνες για εξοπλισμούς (2% του ΑΕΠ επιβάλουν οι ΗΠΑ στις χώρες-μέλη του οργανισμού). Η τυχοδιωκτική ελληνική αστική τάξη θωρακίζει την κυριαρχία της στον πληθυσμό της περιοχής - μέσα και έξω από τα σύνορα -, συσφίγγοντας ακόμα πιο πολύ τις σχέσεις της με τις Η.Π.Α., το ΝΑΤΟ, τις χώρες της Ε.Ε. προσφέροντας τους ταυτόχρονες ευκαιρίες για λεηλασία στην περιοχή, ενώ ταυτόχρονα θωρακίζουν την εξουσία τους πάνω μας με όλο και πιο αναβαθμισμένη στρατιωτική παρουσία.

Η όξυνση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και η διεθνιστική αλληλεγγύη και οργάνωση μονόδρομος για το πολυεθνικό προλεταριάτο της περιοχής

Φέτος κλείνουν τα 70 χρόνια από την ίδρυση του ΝΑΤΟ, αλλά και 67 από την παρουσία του Ελληνικού κράτους μέσα στους σχεδιασμούς του. Δικτατορίες, ταχείες επεμβάσεις, βομβαρδισμοί, πόλεμοι και νέοι πόλεμοι στο όνομα της δημοκρατίας και του πολιτισμού είναι αρκετά. Τη στιγμή που ετοιμάζεται η μεταφορά νέων υπερόπλων και υποδομών του οργανισμού σε κάθε άκρη του ελλαδικού χώρου, τη στιγμή που το σύνολο των Βαλκανίων μετατρέπεται σε μια απέραντη νατοϊκή βάση, τη στιγμή που το Αιγαίο έχει μετατραπεί σε πάρκινγκ του αμερικάνικου στόλου, τη στιγμή που οι εθνικισμοί στην περιοχή προετοιμάζουν το έδαφος για νέες επεμβάσεις, αλλά και τη στιγμή που ο κίνδυνος νέων εντάσεων και πολέμων γίνεται όλο και πιο υπαρκτός, έχουμε κάθε λόγο ντόπιοι και ξένοι προλετάριοι να αντισταθούμε και να μπλοκάρουμε τις επιδιώξεις των εκμεταλλευτών μας, επίσης ντόπιων και ξένων.

Έχουμε κάθε λόγο να μπλοκάρουμε τον αναδυόμενο εθνικισμό, τσακίζοντας τα φασιστικά τάγματα εφόδου του κεφαλαίου, αναδεικνύοντας το ρόλο του για λογαριασμό των αφεντικών, αποκαλύπτοντας τις πραγματικές αιτίες που επανέρχεται στο προσκήνιο ως στρατηγική επιλογή των κρατών. Έχουμε κάθε λόγο να μπλοκάρουμε τον αναδυόμενο μιλιταρισμό, υπενθυμίζοντας την εξουσιαστική, ρατσιστική, πατριαρχική φύση του στρατού, τα ιστορικά του εγκλήματα αλλά και το ρόλο του εντός και εκτός συνόρων. Βάζοντας τις κοινωνικές ανάγκες πάνω από τις ανάγκες για νέα οπλικά συστήματα, αναδεικνύοντας την ταξική φύση της στράτευσης που αφορά ξεδιάντροπα πια, μόνο τους εργάτες που είναι και αυτοί που προορίζονται για σφαγή (ενδεικτικό είναι το πρόσφατο νομοσχέδιο στην Κύπρο που απαλλάσσει τα παιδιά των εφοπλιστών). Στεκόμενοι αλληλέγγυοι με τους αρνητές στράτευσης αλλά και προπαγανδίζοντας από τώρα την στρατιωτική απεργία σε περίπτωση επιστράτευσης ή πολέμου.

Έχουμε κάθε λόγο να μπλοκάρουμε κάθε ενδεχόμενο πολεμικό επεισόδιο, καθώς μόνο εμείς και τα ταξικά μας αδέρφια από την απέναντι πλευρά θα βγούμε χαμένοι από μία τέτοια προοπτική. Οι συνθήκες ζωής μας θα γίνουν ακόμα χειρότερες, νέες μπίζνες θα έρθουν για τους κοινούς μας δυνάστες. Δε θα είναι δικός μας πόλεμος, ο πόλεμος που θα γίνει στο όνομα μιας θρησκείας ή μιας πατρίδας και για τα κέρδη από τις εξορύξεις υδρογονανθράκων. Τα κέρδη αυτά δε θα τα μοιραστούμε, ενώ η λεηλασία του περιβάλλοντος θα είναι χωρίς προηγούμενο. Έχουμε κάθε λόγο να μπλοκάρουμε την αναβάθμιση της παρουσίας του NATO στην περιοχή, που πάει χέρι-χέρι με την - εντός της χώρας- πολεμική προετοιμασία. Δε θέλουμε την εγκατάσταση πυρηνικών στον Άραξο, σε μία από τις πιο σεισμογενείς περιοχές της Ελλάδας, δε θέλουμε σύγχρονους πυραύλους δίπλα στα πάρκα που παίζουν τα παιδιά μας, δε θέλουμε στρατιωτικές ασκήσεις και ελικόπτερα να πετάν πάνω από τα κεφάλια μας, δε θέλουμε τα λεφτά μισθοφόρων που σπέρνουν το θάνατο σε όλο τον πλανήτη. Δε θέλουμε να είμαστε συνυπεύθυνοι για όλους τους πολέμους που σχεδιάζονται στο στρατηγείο της Θεσσαλονίκης και υλοποιούνται από τη Σούδα, δε θέλουμε να είμαστε συνένοχοι για τους πνιγμούς μεταναστών από τις διακρατικές ασκήσεις του οργανισμού στα θαλάσσια σύνορα με την Τουρκία.

Έχουμε τέλος κάθε λόγο, όλοι και όλες εμείς που μας τσακίζουν τις ζωές κάτω από κάθε συνθήκη, να αρνηθούμε τόσο την ειρήνη όσο και τον πόλεμό τους, τόσο τις εθνικές τους επιδιώξεις - που δεν είναι τίποτα άλλο από τις επιδιώξεις της ντόπιας ελίτ- όσο και τις αυτοκρατορικές τους ολοκληρώσεις - που δεν είναι τίποτα άλλο από τις επιδιώξεις της ντόπιας ελίτ σε συνεργασία με τις μεγάλες δυνάμεις-. Έχουμε κάθε λόγο να κάνουμε ξεκάθαρο πως από την Αλεξανδρούπολη ως τη Λάρισα, κι από τα Χανιά ως Πάτρα, υπάρχουν αρκετοί και αρκετές που αρνούνται να συμπαραταχθούν με τις κυρίαρχες αφηγήσεις, που αρνούνται να υποστείουν τις σημαίες τις ταξικής πάλης μπροστά στις γαλανόλευκες και στις αστερόεσσες. Έχουμε κάθε λόγο να στήσουμε γέφυρες διεθνοιστικής αλληλεγγύης και να δώσουμε κοινούς αγώνες με τους Τούρκους, με τους Κύπριους, με τους Βούλγαρους, τους Μακεδόνες, τους Αλβανούς προλετάρους.

70 χρόνια λοιπόν από την ίδρυση του NATO και 67 από τη συμμετοχή του Ελληνικού κράτους σε αυτό, 70 χρόνια διακρατικού милитарισμού και αυτοκρατορικής βαρβαρότητας σε όλη τη γη, έχουμε κάθε λόγο να αγωνιστούμε για έναν κόσμο χωρίς στρατούς, σύνορα και πολέμους. Για έναν κόσμο χωρίς ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και λεηλασία της φύσης. Για έναν κόσμο χωρίς διακρίσεις με βάση τη φυλή, το φύλο, τη σεξουαλικότητα. Για έναν κόσμο αλληλεγγύης, κοινοκτημοσύνης, ισότητας, ελευθερίας. Για έναν κόσμο που θα φέρει την ειρήνη για όλη την ανθρωπότητα, αφού πρώτα βάλει οριστικό τέλος στον πρώτο και τον τελευταίο από τους πολέμους: τον ΤΑΞΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ, στον οποίο οφείλουμε να συμμετέχουμε, στον οποίο οφείλουμε και μπορούμε να βγούμε νικητές, μόνο αν οργανωθούμε, μόνο αν αγωνιστούμε...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ "ΕΙΡΗΝΗ" ΤΟΥΣ...
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΕΘΝΗ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΕΣ, ΣΤΡΑΤΟΥΣ & ΠΟΛΕΜΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΤΑΞΕΙΣ, ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ & ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ,
ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗΣ

Κομοτηνή	Ξάνθη	Θεσσαλονίκη	Αλεξανδρούπολη
Μικραφωνική παρέμβαση	Διαδήλωση	Διαδήλωση	Διαδήλωση ενάντια στη δημιουργία βάσης του ΝΑΤΟ στην πόλη
Σάββατο 6/4 στις 13:00	Σάββατο 6/4 στις 18:00	Σάββατο 6/4 στις 12:00	Σάββατο 13/4 στις 13.00
Πλατεία Ειρήνης	Πλατεία Ελευθερίας	Καμάρα	Πάρκο Ανεξαρτησίας

Αναρχική συλλογικότητα Camino Libre (Κομοτηνή), Πέλοτο (Ξάνθη),
Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης, Συλλογικότητα αναρχικών από τα ανατολικά (Θεσσαλονίκη)